

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 57643-01-16 פלונית נ' פלוני

לפני כבוד השופט יהורם שקד

התובעת:

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד אהובה יששכר

נגד

הנתבע:

פלוני

חקיקה שאוזכרה:

חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973: סעי' 7, 8, 28

מיני-רציו:

* תביעה לאיזון משאבים במסגרתה נדרש ביהמ"ש לשאלות הבאות: מהו היקף הנכסים בני האיזון בין הצדדים, והאם יש לראות בנכס שהוצא מידיו של האיש, לפי הטענה, כנכס בר איזון. כמו כן, האם נסיבות המקרה מצדיקות חלוקת המשאבים שלא באופן שוויוני.

* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – איזון משאבים

* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון

תביעה לאיזון משאבים ולשמירת זכויות על פי חוק יחסי ממון. מועד הקרע נקבע ליום 31.12.15. לטענת האישה כשנה טרם מועד הקרע, הקים האיש חברות הזנק, יחד עם שותף, כשלאיש הוקנו חלק ממניות החברה. אין חולק כי בתאריך 11.9.14 הועברו מניותיו של האיש למנכ"ל החברה אף כי כי בהתאם לדו"ח רשם החברות, נכון ליום 14.4.15 החזיק האיש ב 14% ממניות החברה. לטענת האישה מדובר בהברחת נכסים וכי יש לכלול נכס זה במסגרת האיזון. כן טוענת האישה כי נסיבות המקרה מצדיקות חלוקת המשאבים שלא באופן שוויוני. האיש טען כי אין להביא את המניות במסגרת האיזון וזאת תוך שנקב בשתי גרסאות בעניין. א. הוא אכן היה בעלים של 14% ממניות החברה אולם כיום אין לו זכויות בחברות מאחר ולדבריו: "התובעת בחרה לפנות לשותפים בחברה עם מעצרו והתוצאה שבעלי השליטה ביקשו לוותר על השותפות" תוך שהוא קיבל סכום מסוים ששימש לרכישת רכב חדש לתובעת; ב. בעלותו הראשונית במניות החברה הייתה בשוגג ולא שיקפה נאמנה את הבעלות האמיתית במניות. כן לטענתו, יש לבצע חלוקה שיוויונית במסגרת האיזון.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

בכל הנוגע להיקף הנכסים בני האיזון בין הצדדים, ביהמ"ש קובע כי לנוכח טענות האישה ולנוכח הגרסאות הסותרות שהציג האיש במענה לאותן הטענות, אשר בחלקן מהווה טענות מעין "הודאה והדחה", הרי שבכך יש כדי להעביר את נטל השכנוע מכתפיה של התובעת לכתפיו של הנתבע להוכיח כי

הרישום ביחס למניות אינו מעיד על הזכויות בפועל. לא רק שהאיש לא הוכיח את אי בעלותו במניות בזמנים הרלוונטיים, אלא שלנוכח הרישום הברור של אחזקות האיש במניות; שלל גרסתיו של האיש בייחס לאחזקותיו; היעדר כל ראיה התומכת בגרסתו האחרונה; הראיות הקיימות ובשל העדר אומן בעדות האיש ובעדות המנכ"ל – הוכח כי הנתבע אכן היה בעליהן של 14% ממניות החברה. בהקשר זה ביהמ"ש מקבל את טענת האישה כי האיש העביר את המניות בחברה מתוך חשש כי הוא צפוי להליכים משפטיים בכלל ולהליכים עם רעייתו בפרט, לא כל שכן, לנוכח אופי החשדות שיוחסו לו. לפיכך, ביהמ"ש קובע, על יסוד האמור בסעיף 7 לחוק יחסי ממון, כי יש לייחס לאיש זכאות ל 14% ממניות החברה, ושווי זה ייכלל במסת הנכסים לאיזון בין הצדדים.

ביהמ"ש דוחה את טענת האישה לחלוקה לא שוויונית וקובע משאבי הצדדים יחולקו מחצה על מחצה. סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון מאפשר לביהמ"ש, במקרים מתאימים, לסטות מהכלל הקובע חלוקה שווה, בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת ותוך מבט על התמונה בכללותה, וזאת על מנת להגשים מטרה נעלה יותר והיא חלוקת משאבים צודקת בין בני הזוג. בנסיבות העניין לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות חלוקה בלתי שוויונית לטובת האישה מהטעמים הבאים: א. ביהמ"ש לא שוכנע כי לאיש קיימת, בשלב זה, יכולת כלכלית טובה יותר מאשר זו המוקנית לאישה. לאיש יכולות וחוזקות רבות בתחום עיסוקו המקצועי, אולם אלו עומדות ככלי ריק עבורו כעת, נוכח החשדות הפליליים שהתעוררו כנגדו והוא מתקשה מאד להיות מועסק בתחום מומחיותו. אמנם, וככל שיתברר כי החשדות כנגד האיש מבוססים, ובכל הנוגע להרס משלח ידו, הרי שאני בספק אם יוכל האיש לתלות את האשם באחר, ואולם אין בכך כדי "להענישו" ואין בכך משום קיומן של נסיבות חריגות, אשר בעקבותן ייעשה שימוש בסעיף 8(2) לחוק לטובת האישה; ב. בהתאם להסכמות הצדדים אשר קיבלו תוקף של פסק דין, נפסקו לילדי הצדדים דמי מזונות, כאשר חלקם הארי של מזונות הילדים ובסכום בלתי מבוטל (500,000 ₪) מועבר לידי האישה מתוך חלקו של האיש בדירת המגורים. סכום זה מהווה כ-50% מכלל חלקו בדירה. בנסיבות אלו, כשבידיו של האיש נותרים 25% בלבד משווי הדירה בכפוף להחלת חלוקה שוויונית של התמורה מהנכס, חלוקה לא שוויונית לטובת האישה, תביא לעיוות כלכלי ולא לצדק; ג. האישה רבת פעלים, השכלה והכשרה, וכן יש לה מקור פרנסה שיש בו כדי לאפשר לה עצמאות כלכלית, כך שגם בבחינת שיקול זה אין כדי להטות את הכף לטובת האישה.

איזון המשאבים יהיה עפ"י האפשרות השנייה שהציע המומחה – איזון בשלבים על פי בסיס מימוש וקבלת הזכויות בפועל וזאת בין היתר, מאחר וקיימת הצדקה לדחות את מימוש הזכויות עד לגמילתן של הזכויות במועד התגבשות הזכות.

פסק דין

מהו היקף הנכסים בני האיזון בין הצדדים, והאם יש לראות בנכס שהוצא מידי של האיש, לפי הטענה, כנכס בר איזון. כמו כן, האם נסיבות המקרה מצדיקות חלוקת המשאבים שלא באופן שוויוני. אלה העניינים העומדים להכרעתי.

[הערה – השמות בפסק הדין הם שמות בדויים למניעת זיהוי]

א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעת והנתבע (להלן ובהתאמה: **האישה, האיש**), נישאו זל"ז ביום 28.2.2006, ומנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים, שכיום קטינים.
2. האישה בעלת תואר ראשון בחינוך וכן תואר שני ביינוץ חינוכי, מועסקת במשרה מלאה כמורה לילדים בעלי צרכים מיוחדים. האיש בעל תואר ראשון בהנדסת חשמל וכן תואר שני במנהל עסקים, עוסק בתחום המחשוב, תכנות, תיקון מחשבים ללקוחות פרטיים ומיזמים בחברות הזנק ("סטארט-אפ", בלע"ז) שונות. הצדדים התגוררו בדירה אשר נרשמה לבעלותם המשותפת, בחלקים שווים, בהרצליה (להלן: **הדירה/דירת המגורים**).
3. ביום 11.11.15 ובעקבות חקירת המשטרה, התגלה לאישה כי האיש נחשד בהתקנת תוכנות ריגול אצל לקוחותיו השונים בלא ידיעתם. על פי הנטען, התוכנות שהותקנו כללו את היכולת להפעיל את מצלמת המחשב מרחוק, ולאפשר לצד שלישי לקבל לידיו פרטים אישיים וצילומים במצבים שונים (לרבות אינטימיים) של אותם לקוחות. לטענת האישה, בעקבות גילוי זה נתגלע משבר ביחסי הצדדים.
4. ביום 28.1.16 פנתה התובעת לבית המשפט בתביעה שבכותרת, לאיזון משאבים ולשמירת זכויות על פי [חוק יחסי ממון](#), התשל"ג – 1973 (להלן: **החוק / חוק יחסי ממון**) וכן בתביעות נוספות בעניין משמורת ומזונות הילדים.
5. ביום 23.5.16 התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים ובמסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות בנושאים הקשורים במזונות ילדי הצדדים, משמורתם ורכושם, ובין היתר הוסכם כי:
 - א. **מזונות הילדים** - החל מיום 1.6.16 יישא האיש במזונות הילדים בסך של 2,500 ₪ לחודש, כאשר מתוך חלקו של האיש בדירה, תקבל האישה סך של 500,000 ₪ על חשבון מזונות הילדים למשך 10 שנים מהיום. בנוסף, יישא האיש במחצית מההוצאות הרפואיות והחינוכיות של הקטינים. קצבת המל"ל תשולם לידי האם (ר' ס' 5-7 להסכמות בעמ' 6-7 לפרוט' הדיון).
 - ב. **חלוקת המיטלטלין** – זו תתבצע באמצעות שתי רשימות, הציוד והמיטלטלין המשמש את הילדים יימסרו לאם (ר' ס' 8 להסכמות, בעמ' 7 לפרוט' הדיון).
 - ג. **רכוש** – ייערך איזון משאבים בהתאם לחוק והחל ממועד נישואי הצדדים ועד ליום 31.12.15 (להלן: **מועד הקרע**), הוא מועד הקרע שהוסכם בין הצדדים (ר' ס' 12 להסכמות הצדדים, בעמ' 7 לפרוט' הדיון).
6. להסכמות שלעיל ניתן על ידי תוקף של פסק דין וכן מונה מומחה מטעם בית המשפט, רו"ח נתן שטרנפלד (להלן: **המומחה**), לשום את זכויות הצדדים ולערוך חוות דעת חשבונאית. חוות דעת המומחה הוגשה לתיק ביום 21.9.16 (להלן: **חוות הדעת**).

7. ביום 11.6.17, ולאחר הגשת סיכומי טענות הצדדים התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים, מאחר ונושאים מסוימים לא לובנו דיים במסגרת ההליך.

8. לאחר שכל ניסיונותיי להביא הצדדים להסכם לא עלו יפה, קם הצורך במתן פסק דין זה.

ב' – טענות הצדדים:

9. להלן עיקר טענות התובעת:

א. במהלך חיי הצדדים, השקיעה האישה כל רגע פנוי בטיפול בשלושת ילדי הצדדים, ולצד זה המשיכה לעבוד במשרה מלאה, כשהיא מאפשרת לאיש את מלוא עתותיו בידיו, בענייני עבודתו ובפיתוח והשקעה במיזמים וחברות הזנק.

ב. כיום, הכנסתה החודשית של האשה עומדת על סך של כ 9,000 ₪ נטו.

ג. במהלך החיים המשותפים, הכנסתו החודשית של האיש מעבודתו כשכיר עמדה על כ 20,000 ₪ נטו. בנוסף, לאיש היו הכנסות מעבודות פרטיות, לרבות תיקון מחשבי לקוחות פרטיים.

ד. בסמוך לסוף שנת 2014 (כשנה טרם הגשת התביעה), הקים האיש את חברות ההזנק A ואת חברת B (להלן: החברה/החברות), יחד עם שותף, כשלאיש הוקנו חלק ממניות החברה (חברת B היא חברת בת של חברת A הנ"ל).

ה. בנוסף למניות, התחייבו החברות לשלם לו שכר עבור פיתוח אפליקציה, בכפוף ליציאתה לשוק.

ו. האשה מפרטת את רכושם של הצדדים, כדלהלן:

פריט הרכוש	בבעלות
דירה בהרצליה	משותפת בחלקים שווים.
חשבון בבנק דיסקונט	משותפת בחלקים שווים.
חשבון בבנק איגוד	משותפת בחלקים שווים.
חשבון התובעת	האשה.
רכב מסוג מיצובישי	האשה.
רכב מסוג מזדה	האיש.
החברות	עד ליום 28.12.15 החזיק האיש החזיק ב 14% ממניות חברת האם A ובחברת הבת B.

זכויות סוציאליות	לכל אחד מהצדדים זכויות סוציאליות ו/או ביטוחי חיים/פנסיה מעבודתו.
------------------	--

ז. יש לקבוע שאיזון הזכויות והמשאבים המשותפים לצדדים לא יהיה מחצה על מחצה, וזאת בשים לב ליכולת ההשתכרות של הנתבע ונסיבות חייהם המשותפים של הצדדים, ותוך קביעה כי זכויות האשה בדירה המשותפת יעמדו על 75% במקום 50%.

10. להלן עיקר טענות הנתבע:

א. במהלך השנים, תמך האיש בלימודיה ובהכשרתה של האשה ובמקביל טיפל במסירות בילדיו. בחמש השנים האחרונות השלים האיש - מכספים שהגיעו לו ממקורות שונים - את מלוא תשלומי ההלוואה שנלקחה לרכישת הדירה בסך של 750,000 ₪, בין היתר על מנת להביא לביטול רישום המשכנתא בדירה.

ב. במהלך חייהם המשותפים, הועסק האיש במספר מקומות עבודה כמהנדס תוכנה. לאחרונה, פוטר האיש ממקום עבודתו ואף נזקק לדמי אבטלה מהביטוח הלאומי, שכן חרף ניסיונות רבים, לא הצליח למצוא מקום עבודה בעקבות חקירת המשטרה והחשד לעבירות סייבר.

ג. לאיש אין כל הכנסה או מקור כלכלי, למעט זכויותיו בדירה המשותפת, בעוד שלאשה יש הכנסה קבועה מעבודתה במשרד החינוך בסך של 10,000 ₪ לחודש, וכן מעבודתה בשיעורים פרטיים לתלמידים בסך של 3,000 ₪ לחודש.

ד. האיש אכן החזיק בעבר 14% ממניות חברת B, אולם כעת אין לנתבע כל זכות בחברה זו מאחר ולדבריו: **"התובעת בחרה לפנות לשותפים בחברה עם מעצרו של הנתבע והתוצאה שבעלי השליטה ביקשו לוותר על השותפות"** (ר' סעיף 16 לכתב ההגנה). במסגרת סיום ההתקשרות בין הנתבע לבין חברת B קיבל הנתבע סך של 80,000 ₪, וסכום זה שימש לרכישת רכב חדש לתובעת.

ה. אין להחיל איזון שלא מחצה על מחצה מאחר ובמהלך חיי הצדדים לא היו **"כל אירועי אלימות, התעללות או פגיעה מצד הנתבע בתובעת.... לא הייתה בכוונת הצדדים להתגרש כלל לולא אירוע החקירה במשטרה..."** (ר' סעיפים 13(א) – 13(ב) לכתב ההגנה) ובמיוחד מאחר וההלכה קובעת כי סטייה מאיזון משאבים שוויוני, תיעשה בנסיבות מיוחדות בלבד אשר אינן מתקיימות במקרה זה.

ג'- דיון:

1. – מסת הנכסים לאיזון:

11. לנוכח הסכמת הצדדים, נקבע כי מועד הקרע לצרכי איזון משאבים הוא 31.12.15.
12. האישה טענה כי בנוסף לזכויות המוצהרות והמוכרזות של הצדדים, בטרם מועד הקרע בין הצדדים החזיק האיש במניות בחברת A, אשר למעשה הוברחו על ידו. ככל שטענת האישה תתברר כנכונה, הרי שבסמכותו של בית המשפט להחיל את איזון המשאבים גם על אותו משאב שהצד השני ביקש להוציאו ממסת הנכסים הכוללת (ר' הוראת [סעיף 7](#) לחוק).
13. בהשיבו לטענות האישה בדבר אחזקותיו במניות בחברות, הציג האיש שתי גרסאות שאין הלימה רבה ביניהן, כדלהלן:
- א. בכתב ההגנה הצהיר האיש כי בעבר "לנתבע היו 14% אחזקות בחברה זו אך התובעת בחרה לפנות לשותפים בחברה עם מעצרו של הנתבע והתוצאה שבעלי השליטה ביקשו לוותר על השותפות" (ר' ס' 16 לכתב ההגנה). כלומר, הבעלות במניות הייתה אמיתית ואולם לאחר מכן, עם מעצרו של האיש, החליט האיש והחליטו יתר השותפים, לוותר על בעלותם במניות.
- ב. בתצהיר האיש מיום 30.8.16, נרשם: "... בעבר הייתי קבלן חיצוני של חברה זו בכך שפיתחתי להם תוכנה ואשר את תמורתה בסך 80,000 ₪ קיבלתי מראש... יש להדגיש כי בשנת 2015 חודשים רבים לפני מועד הקרע בוצע תיקון לרישום שגוי בחברה" (ר' ס' 22 לתצהירו של האיש, הדגשה לא במקור). על גרסה זו חזר האיש גם במענה לשאלת בית המשפט (ר' עמ' 4 לפרוט' הדיון, ש' 17-13). כלומר, בעלותו הראשונית של האיש במניות החברה הייתה בשוגג ולא שיקפה נאמנה את הבעלות האמיתית במניות.
14. יוער כי בסיכומי טענותיו של האיש, ניסה האיש לגשר בין שתי הגרסאות, לאמור כי: "גם אם היה בעל מניות בשוגג או במכוון הרי שלא קיבל על כך כל תמורה כספית..." (ר' ס' 3 לסיכומי האיש), וכי בין כך ובין אחרת בתאריך 11.9.14 הועברו מניותיו של האיש למר ירון (מנכ"ל חברת A), כך שבמועד הקרע לא היו בידיו כל זכויות בחברה.
15. אם כן, לנוכח טענות האישה ולנוכח הגרסאות הסותרות שהציג האיש במענה לאותן הטענות, אשר בחלקן מהווה טענות מעין "הודאה והדחה", הרי שבכך יש כדי להעביר את נטל השכנוע מכתפיה של התובעת לכתפיו של הנתבע להוכיח כי הרישום אינו מעיד על הזכויות בפועל (השווה: ע"א 642/61 זאב טופר נ' שלמה מרלה, טז 1000 (1962)). כידוע, ככלל, בעל דין

המבקש לטעון כי נכס הרשום על שמו אינו בבעלותו אלא בבעלות אחר, עליו נטל הראיה וההוכחה.

האם עמד האיש בנטל זה?

16. אקדים ואומר כי לאחר בחינת הראיות הצריכות לעניין, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי לא רק שהאיש לא הוכיח את אי בעלותו במניות בזמנים הרלוונטיים, אלא שהוכח כי הוא אכן היה בעליהן, הכל כפי שיובא להלן.

17. יש לזכור כי בכתב הגנתו של האיש, כתב הגנה אשר נתמך בתצהירו, הצהיר האיש כי המניות שהיו רשומות על שמו הועברו בידיעתו המלאה ובהסכמתו לאחרים. בכתב הגנתו של האיש, אין כל התייחסות – ולו ברמז – לאותה "טעות רישומית", כטענתו של האיש, וזאת כאשר כתב ההגנה הוגש על ידו חודשים לא מעטים לאחר אותו "תיקון רישום", שנטען על ידו.

18. אם לא די בזאת, הרי שבחקירתו נשאל האיש על אודות הסתירה בין הצהרותיו שבכתב ההגנה לבעלותו במניות לבין הצהרותיו המאוחרות ולפיהן מעולם לא החזיק במניות החברה, וכך השיב:

"ש. אני מפנה אותך לסעיף 16 בכתב ההגנה שלך [מצטטת] – אולי עכשיו אתה נזכר שהיו לך 14% מניות בחברה?

ת. אני בסוף 2015, אחרי שיצאתי ממעצר, הסביר לי ירון שהייתה טעות ברישום ונרשם בטעות שיש לי מניות בחברה. נתבקשתי לחתום על מסמך שבו אני מוותר על המניות. ציינתי את זה שהיה לי לכאורה מניות אבל זה לא אמיתי אלא טעות של רישום" (עמ' 36 לפרוט' הדיון, ש' 15-11).

19. מתוך עדותו זו של האיש עולה כי הוסבר לו על ידי ירון כי הייתה טעות ברישום המניות ועל מנת לתקן את אותה טעות, התבקש האיש לוותר על מניותיו.

20. ירון, המנכ"ל בחברת A, נחקר אף הוא בעניין זה וכך השיב:

"ש. מי בעלי המניות בכל אחת מהחברות?

ת. יש רק שני בעלים שזה אני, מחזיק 94% ויש שותף נוסף בשם מני שהוא מחזיק 6%.

ש. יש לי דו"ח מרשם החברות, צורף לחוות דעת המומחה, מיום 14.4.15. מי בעלי המניות כאן?

ת. מופיע פה בדו"ח הזה מני 6%, הנתבע 14% ואני 80%. אני לא סתם מחייך כי אני פגשתי את זה כשהכנו את הדו"ח השנתי של החברה וזאת פשוט טעות.

כשפתחתי את החברה אני ומני לקחתי בן אדם מאד מבוגר שהוא בעצם עשה את החלוקה של המניות, יושב בבית אל על, הוא ליווה אותי ארוכות בפעולות העסקיות שלי, כל פעם הוא היה יורד למטה, הייתי חותם על הטופס. בדו"ח השנתי של החברה הגשנו באיחור כי הרואה חשבון שלי גילה שהנתבע בעל מניות בחברה.

ש. מתי זה התגלה?

ת. לקראת סוף נובמבר 2015.

ש. כשידעת שהנתבע מתגרש?

ת. חד וחלק לא. אני נותן מסמכים, אני עושה הכול. אני לא יודע למה אני בכלל פה..."

(עמ' 12 לפרוט' הדיון, ש' 17-3; הדגשה לא במקור).

21. יוצא, אפוא, כי לדברי העד :

- א. בהתאם לדו"ח רשם החברות, נכון ליום 14.4.15 החזיק האיש ב 14% מהמניות הנ"ל ;
- ב. רישום אחזקותיו של האיש נעשה בטעות ;
- ג. רישום זה נעשה על ידי "בן אדם מאד מבוגר", אשר היה אחראי אף על "החלוקה של המניות" ;
- ד. רק בסוף נובמבר 2015, כאשר הוגש דו"ח שנתי באיחור, רו"ח "גילה שהנתבע בעל מניות בחברה".

22. בהמשך נשאל ירון אודות הנסיבות שהובילו ל"טעות" באופן רישום בעלי המניות בחברה, וכך השיב :

- ש. איך דרור (מי שעל פי הנטען ערך את הרישום של החברה - י' ש') הגיע דווקא ל-14% מניות ל[נתבע] ?
- ת. הוא הגיע אליי למשרד, ישבנו במשרד ו[הנתבע] עבד על הפיתוח, זה היה כמה ימים שהתחלנו להתארגן, גם מני היה בפגישה ושאל אותי מי היושבים פה, אמרתי [הנתבע] הוא המפתח.
- ש. אמרת [הנתבע] 14% ?
- ת. חד וחלק לא. מני שאל את [הנתבע] מה הוא עשה, איזה אפליקציות, מה תחום העיסוק שלו ובזה זה נגמר. אחרי כמה ימים אני הגעתי אליו, לדרור, הוא ירד למטה מבית אל על, שם זה בלגן לחנות, ירד וחתמתי על הטופס. אני לא איש של טפסים, אני איש עסקי. אני שמח שהיה את הדו"ח השנתי של רואה החשבון.

שותף בחברה זה מי שמשקיע כסף. מי שלא משקיע לא שותף. אין דבר כזה... " (ר' עמ' 13 לפרוט' הדיון, ש' 22-30).

ובהמשך :

- ש. מה שרשום לגבי מני באותו מסמך שנתתי לך זה נכון?
 ת. כן.
 ש. עכשיו תסביר לי איך רואה החשבון ידע שהוא צריך לרשום 6% למני?
 ת. לא הבנתי.
 ש. באותו מסמך שמופיע הנתבע כבעל מניות של 14%, מופיע מני כבעל מניות של 6%. זה נכון?
 ת. רק בקשר למני.
 ש. היה מסמך של הקצאת מניות למני?
 ת. אני באתי, אחרי הישיבה והסברתי מה החברה עושה, נסעתי לדרור מעתודה, הוא ירד למטה והחתים אותי על טופס. לא שמתי לב על מה אני חותם. הייתי בלחץ באותו יום. יש את הטופס של המניות שאנחנו חותמים,
 ש. איפה המסמך הזה?
 ת. אין לי אותו.
 ש. יש לחברה הזאת תקנון?
 ת. בוודאי.
 ש. יש טופס של הקצאת מניות?
 ת. רק לי ולמני.
 ש. זאת אומרת שאם ניכנס לרשם החברות לא נמצא הקצאת מניות בשום שלב לנתבע?
 ת. בנובמבר, כשגילינו את אותה טעות, מהיום הראשון של החברה הוקצו לו בטעות מניות. אני הגשתי דו"ח שנתי של 2014 בדצמבר או בינואר באיחור בגלל שינוי המניות. נסעתי לדרור עוד פעם, ביקשתי לשנות את המניות, ירד וחתמתי והוא שינה את זה בפועל" (עמ' 14 לפרוט' הדיון, ש' 11-31).

23. מתוך עדותו זו של העד, עולה כי :

- א. רישום אחזקתו של מר מני (6%) היה נכון. גם רישום אחזקתו של העד (80%) היה נכון. מה שלא היה נכון, היה רישום חלקו של האיש (14%) ;
 ב. בהינתן כי השלם הוא לעולם 100%, לא ניתן על ידי העד כל הסבר מידיו של מי "ניטלו בטעות" 14% ;
 ג. העד חתם על טופסי הקצאת המניות בהיסח דעת ומבלי לשים לב על מה חותם ;
 ד. הקצאת המניות המקורית רשומה במסמכי ההתאגדות של החברה.

24. כפי שאסביר להלן, מצאתי לדחות את עדותו זו של העד ומצאתיה ככזו שיש טובות ואמינות ממנה. אעיר כי בכל שלב של הדיון לא הוצגו לבית המשפט מסמכי ההתאגדות של החברה, לרבות טופס הקצאת המניות הראשונית. ניסיונו של העד ליצור רושם משל הקצאת המניות נעשתה על ידי **"אדם מאד מבוגר"** ובהיסח דעת, אינה אמינה בעיני כלל ועיקר. בכל הכבוד, אין זה סביר בעיני כי בעליה של חברת הזנק, יקלו ראש ברישום מניות החברה, רישום אשר קובע את חלקם של בעליה ברווחיה ובזכויותיה.
- עוד אוסיף כי כאשר נשאל העד על אודות מניותיו של מר מני, תשובותיו היו על דרך ההתחמקות, הרושם שהותיר בפני העד, הן בדבריו והן באופן אמירת הדברים, לא הקנו לעדותו אמינות.
25. אזכיר כי דבר לא מנע מהאיש ו/או מהעד להגיש לתיק בית המשפט את מסמכי ההתאגדות, הסכמי ההתקשרות וכל מסמך אחר שיש בו לתמוך בגרסתם. לעניין זה אזכיר כי אף העד נשאל על אודות קיומו של הסכם התקשרות בינו לבין האיש, אישר כי זה קיים אולם עד למועד כתיבת שורות אלה, הסכם זה לא הוצג בפני (ר' עמ' 12, ש' 25-28).
26. חרף הצהרת העד לקיומו של הסכם התקשרות, כאשר נשאל על כך האיש הוא השיב כי אין לו כל הסכם עם החברה, בין כשכיר ובין כעצמאי (ר' עמ' 5 לפרוט' הדיון, ש' 11-12). אם לא די בכל זאת, במקום אחר בחקירתו, חזר בו האיש מעדותו זו והצהיר שדווקא יש בידי הסכם פיתוח ושניתן אף להביאו בפני בית המשפט (ר' עמ' 38 לפרוט', ש' 23-26), כשדברים אלו מקבלים משנה תוקף מתכתובת מייל בין האיש לבין מר ירון מיום 20.10.13, ושם נכתב על ידי האיש לירון, כדלהלן: **"היי ירון, מצורף מסמך אפיון ראשוני לעיונך. אני רוצה להציע את השם A שהוא גם... וגם... על כל מקרה רכשתי את הדומיין..."** (ר' מוצג ח' למוצגי האיש).
- דברים אלו מוסיפים על כל האמור לעיל באשר למעורבותו ומשמעותו של האיש בהקמת החברה.
27. עוד אני מוצא לציין כי כאשר נשאל ירון אודות אותו **"אדם מבוגר מאד"** (דרור), אשר ערך בעבורו את רישום המניות בחברות, השגוי לכאורה, השיב העד כי **"הוא נפטר לפני חודש וקצת"** (ר' עמ' 13 לפרוט' ש' 11). עוד עלה מחקירתו של ירון כי במשרדו של דרור ז"ל, עובדים נוספים (ר' עמ' 13 לפרוט' הדיון, ש' 13 ועמ' 15, ש' 17-18), וכי בהתנהלות העסקית השוטפת של החברה והקמתה היו מעורבים בעלי תפקידים נוספים כגון רואה החשבון של החברה, אורי (שם, ש' 15), מנהל החשבונות של החברה, אביתר (שם, ש' 17), עורכי הדין של החברה אשר באמצעות שירותם המקצועי הוקמה החברה, עו"ד שלום ועו"ד יעקב (שם, ש' 20-21).
28. חרף כל זאת, אף לא אחד מהמוזכרים לעיל הוזמן על ידי הנתבע לתת תצהיר או למסור עדות בתיק זה, ולמרות שהנטל בעניין זה מוטל לפתחו. ודוק, הייתה זו דווקא התובעת אשר עתרה

לזימונם של ירון (מנכ"ל החברה), אורי (רואה החשבון של החברה) ומני (המחזיק הנוסף במניות החברה) למתן עדות.

29. בעדותו של רו"ח אורי לא ניתן הסבר המניח את הדעת להצהרות שהופיעו במסמכים השונים באשר להחזקת המניות בחברות על ידי הנתבע. אף עד זה לא השכיל לגשר בין הפערים שבין הרישום בפועל לבין טענות האיש לאי היותו בעל אחזקות בחברה. למרבים הנושאים שנשאל, לא ידע העד להשיב (ר' עמ' 31 לפרוט' הדיון, ש' 29 - עמ' 33, ש' 18).

30. על כל האמור לעיל באשר לאי עמידתו של הנתבע בנטל ההוכחה לטענתו יש להוסיף את דברי האיש בחקירתו שם השיב כדלהלן:

"ש. הייתה לך הזדמנות להוכיח אם אתה בעל מניות או לא. אני אמרתי שיש הסכם פיתוח כתוב. האם הבאת אותו? אני מפנה לפרוטוקול מיום 21.9.16, עמ' 12, שורות 25-26, לחקירה של [ירון].
ת: לא. אפשר לבקש להביא אותו" (ר' עמ' 38 לפרוט' הדיון, ש' 26-23).

31. למען הסר ספק, דבר מכל זאת לא הובא, לא במועד, לא באיחור ולא בכלל. בנסיבות אלה, אין בפני כל ראיה טובה לסתור את הרישום.

32. אשר על כן, ומכל המקובץ לעיל, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי האיש החזיק ב 14% ממניות החברה. מקובלת עלי טענתה של האשה בעניין זה לאמור כי האיש העביר את המניות בחברה מתוך חשש כי הוא צפוי להליכים משפטיים בכלל ולהליכים עם רעייתו בפרט, לא כל שכן, לנוכח אופי החשדות שיוחסו לו.

33. מכל המקובץ לעיל, לנוכח הרישום הברור של אחזקות האיש במניות; שלל גרסתו של האיש בייחס לאחזקותיו; היעדר כל ראיה התומכת בגרסתו האחרונה; ובשים לב כי ראיות אלו כולן, ככל שקיימות, בידיו של האיש ואי האמון שנתתי בעדות האיש ובעדות ירון -

מצאתי לעשות שימוש בסמכותי ולקבוע כי על יסוד האמור בסעיף 7 לחוק יחסי ממון, יש לייחס לאיש זכאות ל 14% ממניות החברה, ושווי זה ייכלל במסת הנכסים לאיזון בין הצדדים.

ג.2. – אימתי ייעשה שימוש בסעיף 8(2) לחוק:

34. [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#) מאפשר לבית המשפט, במקרים מתאימים, לסטות מהכלל הקובע חלוקה שווה, בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, וזאת על מנת להגשים מטרה נעלה יותר והיא חלוקת משאבים צודקת בין בני הזוג.
35. חרף הסמכות שהוענקה לבית המשפט לסטות מכלל החלוקה השוויונית כאמור [בסעיף 8 לחוק](#), אין בחוק דבר ביחס לאמות המידה להפעלת אותה הסמכות – קרי "הנסיבות המיוחדות המצדיקות" שימוש בה (השווה: אריאל רוזן צבי [יחסי ממון בין בני זוג](#), 352 (התשמ"ג)). לפיכך, התשובה לשאלה אימתי יש לעשות שימוש בסמכות האמורה, צריכה להישען על תכליתו של החוק, על העקרונות העומדים בבסיסו ועל פרשנות [סעיף 8](#), (ר' [ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט\(3\) 529 \(1995\) עמ' 532](#)).
36. הפסיקה פירשה את [סעיף 8 לחוק](#) ככזה המקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב לבחינת היבטים כלכליים רלוונטיים לאיזון המשאבים בין בני הזוג (ר' [בע"מ 7272/10 פלוגית נ' פלוני](#) (פורסם בנבו, 7.1.14, פסקה 46 לפסק הדין)). יחד עם זאת, נקבע בפסיקה כי מן הראוי כי השימוש בסמכות זו יעשה במקרים מיוחדים ובמשורה (השווה: [בע"מ 638/04 ח.ר. נ' ר.ר.](#) (פורסם בנבו, 23.1.05). לא בכל מקרה בו מתקיים חוסר שוויון בעת עריכת איזון משאבים, יש לפנות לסמכות הנתונה [בסעיף 8](#), ופניה זו תיעשה אך ורק במקרים מיוחדים ויוצאים מן הכלל, אחרת היוצא מן הכלל ייהפך לכלל, והכלל ייהפך ליוצא מן הכלל.
37. בבוא בית המשפט לשקול מהם המקרים היוצאים מן הכלל המצדיקים פנייה לסמכות הנתונה [בסעיף 8](#), שומה על בית המשפט ליתן דעתו לא רק לחלוקה של משאב ספציפי ובודד, אלא לחלוקת הנכסים כולם. על בית המשפט ליתן דעתו לתמונה המלאה הנגלית בפניו, אחרת כל החלטה צודקת שתינתן ביחס לנכס מסוים, עלולה להפר את הצדק שבחלוקתם של נכסים אחרים.
38. בכל פסיקה על בית המשפט לחתור להגשמת עקרונות של צדק, כך שפסק דינו לא יהא רק נכון משפטית אלא גם צודק עניינית. חתירה לצדק הינה מטרה נעלה, אולם אותה חתירה לתוצאה צודקת איננה מסתכמת אך ורק בחלוקה לא שוויונית של זכויות, אלא היא כוללת בחובה גם הגנה על אינטרסים צודקים לא פחות, כגון ודאות משפטית, ציפיות הצדדים והפגיעה האפשרית בזכות הקניין החוקתית.
39. נוכח האמור לעיל, ובשים לב לכך כי החלת חלוקה לא שוויונית של משאבי הצדדים איננה פועלת בחלל ריק, הרי שהמסקנה הינה כי הפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, לרבות על דרך של חלוקה לא שוויונית, תיעשה במקרים מיוחדים ותוך מבט על התמונה בכללותה.

ג.3 - החלת המתווה המשפטי במקרה דנן:

40. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים הקשורים בחלוקת הרכוש בין בני זוג ואת הדין החל, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות חלוקה בלתי שוויונית לטובת האישה, ואנמק:

א. לא התרשמתי כי לאיש קיימת, בשלב זה, יכולת כלכלית טובה יותר מאשר זו המוקנית לאישה. האיש הצהיר אודות יכולתו הכלכלית הנוכחית במענה לשאלת בית המשפט כדלהלן:

"אני עובד בהייטק 25 שנה. בשנים האחרונות, 15 שנה אחרונות, אני עובד גם כעצמאי בעיקר בפיתוח תוכנה... אני לא עובד. לקחתי מאבא שלי כמעט 40,000 ₪ הלוואה. אני משלם את המזונות שפסק לי ביהמ"ש ואני מנסה למצוא עבודה כשכיר. כבר חודשיים אני פונה דרך חברים. אני מנסה קודם כל למצוא עבודה במקצוע שלי כדי שאני אוכל לקיים את משפחתי, את ילדיי. אין לי שום בעיה לעבוד בכל עבודה שהיא, אין לי שום מגבלה פיזית. הניסיונות שלי למצוא עבודה עד עכשיו לא נשאו פרי, אני מנסה דרך חברים, פייסבוק, חברות כוח אדם, גם כעצמאי השם שלי מחוק בשוק. השיימינג שעשו לי הרס הכול. אני במשבר מאד קשה. אני בטראומה בעקבות המעצר ובטיפול פסיכולוגי אינטנסיבי כדי לשקם את חיי. אין לי הכנסות. אין לי צפי להכנסות. אני לא מחזיק בשום החזקות בשום חברה שהיא ואפשר לבדוק את זה. אני כרגע יושב בבית. בחודש האחרון זה מה שאני עושה" (ר' עמ' 4 לפרוט' הדיון, ש' 12-27).

לאחר ששמעתי את הנתבע והתרשמתי ממנו באופן בלתי אמצעי, מצאתי כי עדותו בעניין זה מהימנה עליי. עוד התרשמתי כי לאיש יכולות וחוזקות רבות בתחום עיסוקו המקצועי, אולם אלו עומדות ככלי ריק עבורו כעת, נוכח החשדות שהתעוררו כנגדו והוא מתקשה מאד להיות מועסק בתחום מומחיותו. אמנם, וככל שיתברר כי החשדות כנגד האיש מבוססים, ובכל הנוגע להרס משלח ידו, הרי שאני בספק אם יוכל האיש לתלות את האשם באחר, ואולם אין בכך כדי "להענישו" ואין בכך משום קיומן של נסיבות חריגות, אשר בעקבותן ייעשה שימוש [בסעיף 8\(2\)](#) לחוק לטובת האשה.

ב. עוד יוזכר כי בהתאם להסכמות הצדדים אשר קיבלו תוקף של פסק דין, נפסקו לילדי הצדדים דמי מזונות (ר' ס' 6 לעיל), כאשר חלקם הארי של מזונות הילדים ובסכום בלתי מבוטל (500,000 ₪) מועבר לידי האישה מתוך חלקו של האיש בדירת המגורים.

בהינתן כי דירת המגורים נמכרה ביום 27.7.16 לצד שלישי בסך של 2,090,000 ₪, ולפיכך הסכום שהיה על האיש להעביר לידי האישה על חשבון מזונות הילדים מהווה כ-50% מכלל חלקו בדירה, וכשבדידיו של האיש נותרים 25% בלבד משווי הדירה בכפוף להחלת

חלוקה שוויונית של התמורה מהנכס. בנסיבות אלו, חלוקה לא שוויונית לטובת האישה, ובכל הכבוד, תביא לעיוות כלכלי ולא לצדק.

אמנם אין בחיוב במזונות כדי להשליך על זכאותה של האישה לעתור לחלוקה בלתי שוויונית של מכלול הנכסים והזכויות בהתאם לנסיבות חריגות אולם, אלו לא מתקיימות בעניין שבפניי.

ג. עוד יוזכר כי האישה רבת פעלים, השכלה והכשרה, וכן יש לה מקור פרנסה שיש בו כדי לאפשר לה עצמאות כלכלית, כך שגם בבחינת שיקול זה אין כדי להטות את הכף לטובת האישה.

41. אשר על כן, ומשאיני סבור כי נסיבות המקרה הן כאלו המצדיקות סטייה מן הכלל המורה על חלוקה שוויונית בנכסי הצדדים במועד פקיעת הנישואין, לא כל שכן מאחר ולא הוכחו בפניי נסיבות כגון אלו, ולא כל שכן, כאשר בעלות הצדדים בדירה היא בחלקים שווים, מצאתי להורות על דחיית תביעת האישה לחלוקה בלתי שוויונית ולקבוע כי משאבי הצדדים יחולקו מחצה על מחצה.

ג.4. - איזון המשאבים:

42. **דירת המגורים של הצדדים** – בהתאם הסכמות הצדדים אשר ניתן להן תוקף של פסק דין ביום 23.5.16, דירת המגורים נמכרה זה מכבר במסגרת הליך כינוס הנכסים, ותמורת מכר הדירה חולקה בין הצדדים בחלקים שווים, בניכוי סך של 500,000 ₪ מחלקו של הנתבע לטובת מזונות הילדים, ולכן אין עוד צורך בהכרעה נוספת בעניין זה.

43. **חו"ד המומחה** – אף לא אחד מהצדדים הגיש התנגדות או השיג על חוות דעת המומחה. למומחה לא נשלחו שאלות הבהרה והוא אף לא נתבקש להתייבב לחקירה על חוות דעתו. בלית התנגדות כאמור, מצאתי להורות על קבלת חוות הדעת במלואה.

44. המומחה הציג שתי אפשרויות לאיזון משאבים בין הצדדים. **האחת** – איזון כולל וחד שלבי של עודף זכויות מצד אחד לצד שני, נכון ליום הקובע ועל בסיס ערך נוכחי (להלן: **האפשרות הראשונה**). **השנייה** – איזון בשלבים על פי בסיס מימוש וקבלת הזכויות בפועל (להלן: **האפשרות השנייה**).

45. בסיכומי טענות התובעת, אין התובעת מבכרת מי מהאפשרויות שהוצגו על ידי המומחה (ר' ס' 39 לסיכומי התובעת), בעוד שהנתבע בסיכומיו מבקש כי בית המשפט יקבע שהאיזון ייקבע בהתאם לאפשרות השניה (ר' ס' 18 לסיכומי הנתבע).

46. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי להורות על החלת האפשרות השנייה על איזון המשאבים בין הצדדים וזאת בין היתר, מאחר וקיימת הצדקה לדחות את מימוש הזכויות עד לגמילתן של הזכויות במועד התגבשות הזכות (ר' בעניין זה [ע"א 809/90 מרדכי חי לידאי נ' דבורה לידאי פ"מ מו\(1\) 602 \(1992\)](#), פסקה 14 לפסק הדין).
47. **באשר לחשבונות הבנק המשותפים של הצדדים** – בחוות דעת המומחה נקבע כי יש להורות על איזון וחלוקה שווה ביתרות הקיימות בחשבונות המשותפים לצדדים (ס' 7 לחוות הדעת). במסגרת סיכומיה, ערכה האישה תחשיב, אשר האיש הסכים לו, באשר ליתרת הזכויות בחשבונות המשותפים ולפיו בחשבון המשותף בבנק דיסקונט קיימת לצדדים יתרה של 6,000 ₪ בזכות, ואילו בחשבון בבנק איגוד קיימת יתרת עו"ש בסך של 682 ₪ וניירות ערך בסך של 4,238 ₪ (ר' סעיף 40 לסיכומי האישה וס' 24 לסיכומי האיש).
- לפיכך הריני להורות כי יתרת הכספים בחשבונות הבנק המשותפים של הצדדים תחולק באופן שווה בין הצדדים.
48. **מניותיו של האיש בחברה** – בדיון שהתקיים בפני ביום 11.6.17, משווי החברה לא נישום על ידי המומחה בחוות דעתו, ומאחר ולא הוגשה כל בקשה לשום את שווי המניות בחברה נכון למועד הקרע, הודיעה ב"כ האישה כי היא **"מסתפקת בכך שככל שבית המשפט מצא, כי המדובר בנכס בר איזון, שייקבע שהאישה זכאית, כי נכס זה יובא בחשבון"** (ר' עמ' 44 לפרוט' הדיון, ש' 8-9). אשר על כן ובהתאם להחלטתי לאמור בסעיף 33 לעיל, יש לראות במניות אשר הוחזקו על ידי האיש בחברה (בשיעור של 14%) ככאלו אשר עדיין שייכות לו ולפיכך מהוות נכס בר איזון.
49. **כלי הרכב** – לטענת האישה, בכתב התביעה לכל אחד מהצדדים רכב הרשום לבעלותו ולשימוש, ויש לאזן בין הרכבים הללו (ר' פירוט הרכבים בסעיף 9(ו) לעיל : רכב האישה מסוג מיצובישי ורכב האיש מסוג מאזדה). לבית המשפט לא הוצגו ראיות בדבר שווים של כלי הרכב, ויחד עם זאת, לאור הצהרות הצדדים בדיון מיום 11.6.17 (הסכמה לאיזון בהתאם למחירון לוי יצחק), אני מורה כי איזון שווים של כלי הרכב הנ"ל יבוצע לפי הערכת שווים **נכון למועד הקרע**, בהתאם למחירון לוי יצחק.
50. **הרכב הנוסף** – בנוסף לשני רכבי הצדדים, העלתה האישה במסגרת ס' 46 לתצהיר עדותה הראשית, טענה לקיומו של רכב שלישי, שנרכש מכספים משותפים אך נמצא בשימוש של אביו של האיש ושגם אותו יש לאזן. בעניין זה טענה האישה בסיכומיה כדלהלן: **"רכב זה הנמצא בשימוש אבי הנתבע, נרכש במהלך הנישואין מכספי הצדדים ורשום ע"ש הנתבע...** יש לדחות מכל וכל את טענת הנתבע כאילו הרכב שייך לאביו. ומכל מקום, הנתבע לא הציג, ולו ראשית ראיה לאישוש טענתו המופרכת... ונדגיש התובעת לא הייתה אמורה להגיש כל

הוכחה שהרכב אשר נרכש מכספים משותפים במהלך הנישואים ונרשם ע"ש הנתבע אינו של הצדדים. נוכח הרישום, חזקה עליו כי הוא שייך לצדדים" (ר' סעיפים 24-25 לסיכומים).

במסגרת ההליך שהתקיים בפניי לא הוכח כי רכב זה אכן נקנה על ידי הצדדים או נרשם על שם הנתבע, ואף לא הוצג רישיון אותו הרכב. האישה נחקרה אודות רכב זה, ואולם לא מצאתי כי בחקירתה יש לחזק טענותיה (ר' עמ' 23 לפרוט' הדיון, ש' 10-24).

אשר על כן, ומשבעלות האיש ברכב לא הוכחה (לרבות, לא הוכחה הברחה לצד ג'), אני נאלץ לדחות את התביעה בעניין רכיב זה.

51. **מיטלטלין** – האישה טענה לאיזון משאבים ביחס לציוד המוחזק על ידי המשטרה ושייך לעסק של האיש אשר הינו בר איזון (ר' בקשת האישה שמספרה 2 בתיק הממוחשב), ושם נאמר כי **"נוכח החשדות המיוחדים לו (לאיש – י"ש), חולט ציוד מיחשוב משותף אשר היה בדירתם של הצדדים, ציוד המוערך בשווי של עשרות אלפי שקלים והמשותף לצדדים. המבקשת פנתה למשטרה בכדי לקבל את רשימת הציוד שחולט, השייך גם לה, ואולם נמסר לה, כי אין באפשרותם למסור לה את רשימת הציוד שחולט, וכי המשיב מחזיק בידי רשימה זו. לפיכך, מבוקש מבית המשפט הנכבד להורות למשיב להציג את הרשימה"**. ביום 12.7.16, הוריתי על חלוקה בעין של המיטלטלין, ככל שהם מצויים בידי מי מהצדדים. החלטה זו תמשיך לחול גם בעניין יתרת הרכוש המוחזק בידי משטרת ישראל, וככל שהציוד יושב לאיש או לאשה, יחלקו הצדדים ברכוש זה בהתאם להחלטתי הנ"ל (ר' גם הצהרת האיש על נכונותו לחלוק בציוד המוחזק בידי המשטרה, בעמ' 42 לפרוט' הדיון, ש' 8-10).

52. **תכשיטים וציוד העסק של התובעת, לרבות מוניטין** – הנתבע טען לראשונה, בסעיפים 13-14 לסיכומיו, כי יש לאזן בין הצדדים את הפריטים שבכותרת. דרישה זו נדחת על ידי משנטענה בשלב הסיכומים בלבד ומבלי שהוגשה כל השגה או בקשה בעניין זה במסגרת ההליך, ואף מבלי שהאישה נחקרה על כך. למעלה מן הצורך יוער כי אף בדיון המשלים מיום 11.6.17 לא ניתן כל מענה או ביסוס לטענות האיש בעניין זה.

ד' – סיכום:

53. אשר על כן, הריני להורות כדלהלן:

- א. איזון המשאבים בין התובעת לנתבע יבוצע נכון ליום 31.12.15, לפי האפשרות השנייה שהציע המומחה מטעם בית המשפט ובהתאם למסמכים שהוצגו בפניו (ר' ס' 46 לעיל וכן עמ' 14-15 לחוות דעת המומחה).
- ב. הכספים בחשבונות הבנק המשותפים לצדדים יחולקו בהתאם לאמור בסעיף 47 לעיל.

- ג. מניות הנתבע בחברת A בשיעור של 14% יהוו חלק מבסיס איזון המשאבים של בני הזוג, בהתאם לסעיף 48 לעיל.
- ד. כלי הרכב הרשומים לבעלות התובעת והנתבע יאוזנו בהתאם לשווים על פי מחירון לוי יצחק, ונכון למועד הקרע בהתאם לסעיף 49 לעיל.
- ה. המיטלטלין המוחזקים על ידי משטרת ישראל והשייכים לצדדים יחולקו בהתאם להחלטתי מיום 12.7.16 וכאמור בסעיף 51 לעיל.
- ו. נוכח התוצאה אליה הגעתי ולאור קבלת התביעה באופן חלקי, ישלם הנתבע שכ"ט ב"כ התובעת בסך של 10,000 ₪.
- ז. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
- ח. המזכירות תואיל נא לסגור את התיק.
- ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

יהורם שקד 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה